

Az irat elektronikus iratról
készített papír alapú másolat.
Székesfehérvár

2024 DEC 20

Dr. Gaudi-Nagy Tamás
ügyvéd

§

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00004-01/2024	
AVDH Bélyegző	
Érkezett:	2025 JAN 02.
Érkezés módja	
EGYÉB: Kezben	
Melléklet:	Kezelőiroda:
12	15

Alkotmánybíróság
Székesfehérvári Járásbíróság útján!

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

SZÉKESFEHÉRVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Budapest, 2024. december 18.	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen	
ÉRK.:	2024 DEC. 20 48.23
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM	3.310
UTÓIRATON:	2022

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, dr. Gaudi-Nagy Tamás egyéni ügyvéd

indítványozó 1. számon mellékelt

meghatalmazással igazolt jogi képviseletében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Bhar.III.69/2024/9. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és ezen ítéletet megsemmisíteni szíveskedjenek, ugyanis az sérti az indítványozónak az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében rögzített véleménynyilvánítási szabadságát, egyúttal az ítélet nem egyeztethető össze az Alaptörvény szellemiségével és a IX. cikk (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakkal.

Kérem továbbá az ügyben elsőfokon eljáró Székesfehérvári Járásbíróságot, hogy a Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Bhar.III.69/2024/9. számú ítéletében alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtását a benyújtott alkotmányjogi panaszra figyelemmel az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen felfüggeszteni, és erről az Alkotmánybíróságot szíveskedjen tájékoztatni.

Amennyiben az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a támadott döntésben alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtását nem függesztené fel, úgy kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen felhívni a Székesfehérvári Járásbíróságot a támadott döntésben alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtásának felfüggesztésére.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I.

Az indítványozói jogosultság igazolása

I.1. Pertörténet

Indítványozó egy keresztény-konzervatív értékrendű, büntetlen előéletű, nagycsaládos magyar állampolgár, aki feleségével közösen neveli három kiskorú gyermekét.

Indítványozó 2016. december 10. napjától kezdődően elnöke a [REDACTED] nyilvántartási számon bejegyzett [REDACTED] Mozgalomnak [REDACTED]. A szervezet célja a Kárpát-medencében élő magyarság önrendelkezési jogának elősegítése.

Indítványozó a [REDACTED] elnökeként 2019. október 23. napjára, 17 órai kezdettel, [REDACTED] eszfehérvár település mellett pontosabb helyszín megjelölése nélkül, egy az október 23-i nemzeti ünneppel kapcsolatos megemlékezést szervezett, mely rendezvényen való részvételt előzetes regisztrációhoz kötötte, és azt zártkörűként kívánta megrendezni.

Az általa meghirdetett rendezvény plakátját 2019. október 19. napján, illetőleg az azt követő napokban több internetes honlapon, így a [REDACTED] honlapján, a [REDACTED] oldalon, illetve a [REDACTED] honlapján, a [REDACTED] honlapon jelentette meg azonos tartalommal, „56 lángja tovább él” megjelöléssel.

Az általa meghatározott tartalmú hirdetés szövege értelmében 2019. október 23. napján, [REDACTED] önelében megrendezendő, 17 órakor kezdődő, hagyományörző, rendhagyó, interaktív megemlékezésen programként „kommunisták műveinek elégetésére”, „Molotov-koktéllal célba dobásra”, „kommunistákra célba lövésre”, valamint „vörös, uniós, illetőleg LMBTQP zászlók elégetésére” fog sor kerülni.

Indítványozó a [REDACTED] hivatalos honlapján megjelentetett plakát alá internetes bejegyzést is csatolt, ahol egyebek mellett azt rögzítette, hogy a rendezvény ideje alatt betartják a hatályos jogszabályokat. A könyvégetés kapcsán azon véleményének adott hangot, hogy a kommunizmus pusztító ideológiáját tartalmazó műveket nem bűn, hanem kíváncsian is tűzre vetni, míg a zászlóégetés kapcsán arra hivatkozott, hogy annak megvalósulása kérdéses, mert „nem kívánnak pénzt kiadni ilyen zászlókra”. Egyértelműsítette, hogy azért vette egy kalap alá az Európai Unió és az LMBTQP propagandáját a kommunizmussal, mert mindegyik alapja az ateista materializmus, a mindenki egyenlő hamis mítosza. Arra is utalt, hogy az LMBTQP-deviancia már nemcsak a nemzeti, hanem a nemi identitást is támadja.

Az indítványozó által interneten meghirdetett rendezvényt végül zártkörű összejövetelként egy magánházban tartották meg, amelyen alapvetően indítványozó ismerősi, baráti köréhez tartozó személyek vettek részt. A rendezvényen a plakáton megjelenített programok egyike sem valósult meg.

A fentiek miatt indítványozóval szemben büntetőeljárás indult a [REDACTED] g feljelentése alapján.

A büntetőeljárásban kétszeri nyomozó hatósági megszüntetést követően vádat emeltek ellene, majd a Székesfehérvári Járásbíróság 6.B.310/2022/19. számú ítéletével bűnösnek mondta ki személyét közösség elleni uszítás büntetében (Btk. 332. § c.) pont), és erre figyelemmel öt 1 (egy) évre próbára bocsátotta.

Az elsőfokú ítélettel szemben mind indítványozó és védője mind az ügyész fellebbezéssel élt.

A fellebbezésekre figyelemmel a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.140/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és indítványozót a közösség tagja elleni erőszak büntettének (Btk. 216. § (1) bekezdés) vádjá alól felmentette.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést indítványozó bűnösségének a vádirati minősítés szerinti megállapítása, és vele szemben büntetés kiszabása végett.

A másodfokon bejelentett fellebbezésre figyelemmel harmadfokon eljáró Győri Ítélőtábla Bhar.III.69/2024/9. számú ítéletével a másodfokú ítéletet újfent megváltoztatta, és indítványozó bűnösségét közösség elleni uszítás büntetében (Btk.332. § c) pont) megállapította, továbbá személyét 1 (egy) évre próbára bocsátotta.

A Győri Ítélőtábla jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélete jogerős, az 2024.10.21. napján került indítványozó részére – védője útján – kézbesítésre.

I.2. Érintettség fennállta

A fentiek alapján megállapítható, hogy az alaptörvény-ellenes bírói ítélet egyedi ügyben született, és abban az indítványozó, mint vádlott vett részt, így indítványozó érintettsége fennáll, és ezért az Abtv. vonatkozó §-a szerint jogosult a panaszindítvány előterjesztésére.

I.3. Támadott bírói döntéssel szembeni jogorvoslat hiánya

Az indítványozó által támadott harmadfokú döntéssel szemben további jogorvoslati lehetőség a Be. szabályai szerint nem áll fenn, indítványozó számára az alaptörvény-ellenes döntéssel szemben további jogorvoslati lehetőség ily módon nincs biztosítva, melyre figyelemmel teljesül az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja szerinti követelmény is.

I.4. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállta

Indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntés súlyosan sérti az Alaptörvényben rögzített, és az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint is kiemelten védendő véleménynyilvánítási szabadságát.

A Győri Ítélőtábla döntésében az egyik legfontosabb alapjogát megsértve mondta ki személyét bűnösnek és alkalmazott vele szemben büntetőjogi szankciót egy olyan magatartásért, ami nyilvánvalóan a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozik.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy meddig terjed a véleménynyilvánítási szabadsága, és ezen kiemelten védendő szabadsága jelen indítvány tényállási részében rögzítettek szerinti gyakorlásáért büntetőjogilag egyáltalán felelősségre vonható-e személye. Alkotmányjogi jelentőségű kérdés továbbá, hogy az Alaptörvény IX. cikk (5) bekezdésében védett „közösség” fogalomba beletartozik-e bármilyen közösség, így példának okáért az indítványozó büntetőeljárás tárgyát képező felhívásában szereplő LMBTQP közösséghez tartozó pedofilok csoportja is, vagy az Alaptörvény védelmet csak az annak szellemiségével összeegyeztethető közösségek tekintetében biztosít.

Indítványozói álláspont szerint fenti kérdések mind olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések, melyek az Abtv. 29. § alapján megalapozzák a támadott bírói döntéssel szembeni alkotmányjogi panasz befogadását.

II.

Az Alaptörvény-ellenesség érdemi indokolása

II.1. Jogforrási háttér

Az **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata** szerint

19. cikk

Minden személynek joga van a vélemény és a kifejezés szabadságához, amely magában foglalja azt a jogot, hogy véleménye miatt ne szenvedjen zaklatást, és hogy határookra való tekintet nélkül kutathasson, tájékozódhasson és terjeszthessen információkat és eszméket bármilyen kifejezési módon.

-O-O-O-

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya szerint

19. cikk

1. Nézetei miatt senki sem zaklatható.

2. Mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra; ez a jog magában foglalja mindenfajta adat és gondolat határookra való tekintet nélküli - szóban, írásban, nyomtatásban, művészi formában vagy bármilyen más tetszése szerinti módon történő - keresésének, megismerésének és terjesztésének a szabadságát is.

-O-O-O-

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye szerint

10. Cikk - Véleménynyilvánítás szabadsága

1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárookra tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

-O-O-O-

Az Európai Unió Alapjogi Chartája szerint

11. cikk

A véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárookra való tekintet nélkül.

-O-O-O-

Magyarország Alaptörvénye szerint:

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

...

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

(5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek - törvényben meghatározottak szerint - jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen, emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni.

II.2. Tényállás és érvelés alaptörvény-ellenesség kapcsán

Az indítványozó álláspontja szerint a vád tárgyává tett magatartása egyértelműen a véleménynyilvánítási szabadság keretein belül maradt, és így a támadott bírói döntés alaptörvény-sértő módon állapította meg, hogy a nemzetközi egyezmények és Alaptörvény által védett magatartásával súlyos bűncselekményt (közösség elleni uszítás büntette - Btk.332.§ c) pont) valósított meg, és alkalmaztak személyével szemben büntetőjogi szankciót.

Az Alkotmánybíróság több évtizedes gyakorlata alapján a véleménynyilvánítás szabadsága kiemelten fontos alapjog, tulajdonképpen „anyajoga” többféle szabadságjognak, mely így számos más alapjoghoz képest kivételes védelmet élvez tekintet nélkül annak értéktartalmára, és tekintettel arra, hogy adott esetben az provokációt is magában foglalhat.

36/1994. (VI. 24.) AB határozat indoklása

„...A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez. Az Alkotmány a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga. Ebben a processzusban helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt - különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke.”

12/1999. (V. 21.) AB határozat indoklása

„...Az Alkotmánybíróság már a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában is megállapította, hogy a szabad véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe van ugyan, de ez nem vezet arra, hogy korlátozhatatlan lenne. Mindenképpen azzal jár, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi.”

7/2021. (II. 19.) AB határozat [27] bekezdése

„...Az Alkotmánybíróság joggyakorlata szerint „[a] véleményszabadság nemcsak bizonyos felfogások vagy eszmék, hanem magának a véleménynyilvánításnak a lehetősége előtt nyit szabad utat. [...] A közhatalom, illetve a közhatalmat gyakorlók ellenőrzése és a közvélemény tájékoztatása, figyelmének felhívása érdekében pedig bizonyos fokú túlzást, provokációt is magukban foglalhatnak.”

Indítványozó utal arra, hogy a vád tárgyává tett magatartása (felhívása) lényegében egy társadalmi tesztként is felfogható, amely abban az értelemben elérte hatását, hogy egyes túlérzékeny társadalmi csoportokért tevékenykedő lobbi szervezetek, jelesül egészen pontosan a Háttér Társaság, ezen felhívása tárgyában büntetőfeljelentést tett.

Magából a felhívása tárgyából és annak tartalmából ugyanakkor könnyen megállapítható, hogy indítványozó személye nem egy meghatározott közösség ellen akart „uszítani”, hanem provokatív módon kívánta véleményét kifejezni egyes kártékony politikai ideológiákkal, társadalmi csoportokkal szemben.

A vád tárgyává tett magatartása tehát egyértelműen az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdése körébe tartozó védett véleménynyilvánítás, amely kétségtávolan provokatív módon került kinyilvánításra.

Indítványozó utal továbbá arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján véleménynyilvánítási szabadsága nemcsak alapjoga, hanem ennél több is, annak biztosítása garantálja ugyanis a közvélemény szabad kialakulását, ily módon az azt korlátozó törvényeket megszorítóan szükséges értelmezni.

13/2000. (V. 12.) AB határozat indoklása

„...a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem csupán alapvető alanyi jog, hanem e jog objektív, intézményes oldalának elismerése egyben a közvélemény szabad kialakulásának a garantálását is jelenti. A szabad véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe ugyan nem jelenti azt, hogy ez a jog – az élethez vagy az emberi méltósághoz való joghoz hasonlóan – korlátozhatatlan lenne, de mindenképpen azzal jár, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni.”

A fenti Alkotmánybírósági gyakorlatra is figyelemmel indítványozó álláspontja szerint az LMBTQP közösséget megjelenítő szimbólum (zászló) elégetésére való provokatív felhívása, illetőleg az ahhoz fűzött bejegyzése (ami szintén egy provokáció volt), egyértelműen nem minősült az általa megjelölt közösség elleni uszító tartalmú olyan véleménynyilvánításnak, amely a lakosság egyes csoportjai ellen irányult volna megsértve ezzel más ember méltóságát, jó hírnevét, társadalmi megbecsülését.

Indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.140/2023/8. számú ítéletében foglaltakkal egyetértve rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság számos döntésében mutatott rá következetesen arra, hogy csak bizonyos mérték felett – azaz csak nyilvánvaló és közvetlen veszély („clear&present danger”) esetén – igazolható alkotmányosan a szabad véleménynyilvánításhoz való jog korlátozása, és a közrend elvont veszélyeztetése nem alapozhat meg büntetőjogi felelősségre vonást.

Indítványozónak a vád tárgyává tett magatartását részleteiben is megvizsgálva megállapítható, hogy az nem volt alkalmas a lakosság egyes csoportjai, így különösen az LMBTQ közösség tagjaival szembeni szenvedélyek olyan mérvű felszítására, amely magában hordja az erőszakos jellegű (konkrét) sérelem bekövetkezésének reális lehetőségét, azaz cselekménye esetében a véleménynyilvánítási szabadságának korlátozásához szükséges nyilvánvaló és közvetlen veszély („clear&present danger”) nem állt fenn.

Az indítványozó cselekményéhez hasonló véleményalkotásokkal kapcsolatos kialakult bírói gyakorlat lényege az a közösség elleni izgatás Btk. 332. § c) pontja szerinti büntett vizsgálata kapcsán, hogy a közösség elleni izgatás bűncselekményének vizsgálatakor a nyilvánvaló és közvetlen veszély tesztjét és a támadott értékek egyediségének követelményét mindenképpen figyelembe kell venni, csak bizonyos mérték fölött, azaz a nyilvánvaló és közvetlen veszély esetén igazolható alkotmányosan szabad véleménynyilvánításhoz való jog korlátozása. A véleménynyilvánítás szabadsága csak nagyon szűk körben korlátozható. Az uszításnak el kell érnie azt a szintet, amelytől szükséges és arányos mértékben korlátozható a véleménynyilvánítás szabadsága. A vád tárgyává tett plakát esetében ez nyilvánvalóan nincs így.

Az erre vonatkozó bírói gyakorlatot széles körűen elemzi a Debreceni Ítéltábla Bhar.625/2020/32. számú ítélete, amelynek ítélet indokolási (41)-(46). bekezdéséig terjedő része felvázolja azt a keretet, amelyben a gyűlöletre, illetve erőszakra uszítás értelmezése felmerülhet. Nélkülözhetetlenül fontos része annak az ítéleti tényállásnak, amely alapján az említett határozat született, ahogy azt az ítélet indokolás (47) bekezdése is tartalmazza, hogy ott olyan beszédet és akasztófa ácsolásában is megnyilvánuló aktív magatartás együttességét látta Btk. 332. §-ba ütköző és a szerint minősülő bűncselekménynek a bíróság, szemben a vádirati tényállás szerinti cselekménnyel, ahol csak és kizárólag egy eseményre szóló, konkrét helyszínt nem tartalmazó meghívó plakáton szereplő, lényegében egy programpont megjelölés képezte a vád tárgyát LMPTQP zászlóégetés formájában.

Helyes értelmezésben a közösség elleni uszítás megvalósulásához szükséges gyűlöletre uszítás nem pusztán az ellenérzések kedvezőtlen vagy sértő nézetek meghökkentő, esetleg hangulatkeltő közzététele (mint ami a vád tárgyává tett plakáton történt), hanem olyan feszültséget gerjesztő magatartás, amely alkalmas arra, hogy emberek nagyobb tömegében a szenvedélyeket oly mértékben tüzelje fel, amely gyűlölet kiváltására alkalmas, és ezzel a társadalmi rend és béke megzavarásához vezet. (A Büntető Törvénykönyv kommentárja (ügyészeknek, szerk.: dr. Belovics Ervin, dr. Polt Péter).

A Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának véleménye (2014.El.II.JGY.1/2.) az egyes alapjogokat sértő bűncselekmények ítélkezési gyakorlatának elemzéséről kiemelten utal arra, hogy a támadott ítélet szerinti bűncselekmény „veszélyeztető (immateriális) jellegéből pedig az következik, hogy annak megállapításához nem elegendő a veszély feltételezettsége, az absztrakt veszély, hanem az szükséges, hogy az uszítás mint a másokat aktív, tevékeny gyűlöletre ingerlő magatartás folytán olyan helyzet alakuljon ki, amelyben reálisan számolni kell azzal a lehetőséggel is, hogy a cselekmény folytán konkrét sérelem bekövetkezik, tehát az erőszakos cselekmény bekövetkezte közvetlenül fenyeget. Leegyszerűsítve tehát gyűlöletre uszítás megállapításához három egymásra következő követelmény elengedhetetlen, úgymint: 1. a szenvedélyek felszítása az elkövető részéről, 2. a gyűlölet kialakulása (egy nagyobb embercsoportnak legalább egy részében), 3. a sérelem ebből eredő közvetlen és reális lehetősége.”

A közösség elleni uszítás bűncselekményét, korábban közösség elleni izgatás bűncselekményének nevezték, a joggyakorlat azonban teljes mértékben töretlen a vonatkozásban, hogy a közösség elleni izgatás, illetve uszítás elkövetési magatartása, a gyűlöletre uszítás, a nemzeti vagy népcsoportok elleni erőszak érzelmi előkészítését jelenti.

Ez tárgyi értelemben a szenvedélyek olyan mérvű felszítását feltételezi, amely magában hordja a gyűlölet önfejlődésével erőszakos jellegű konkrét sérelem reális lehetőségét; alanyi értelemben pedig az elkövetőtől annak felismerését követeli meg, hogy az általa másokban felhevített szenvedély - gyűlölet - bármikor szélsőséges aktivitásba, végső soron erőszakos cselekvésbe csaphat át. (BH2011.242.)

Összevetve a Debreceni Ítéletábra harmadfokú ítéletével, a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának véleményével és a T. Alkotmánybíróság határozataival a jelen eljárás alapját képező tényállást, egyértelműen megállapítható, hogy jelen esetben egyáltalán nincs szó egy olyan magatartásról, amely esetében közvetlen és nyilvánvaló veszélye fennállt annak, hogy a köznyugalom, a társadalmi béke felborul, gyűlölet szítása nyomán ellenséges és erőszakos, illetve gyűlölettel érzelmei támadnak az LMBTQP csoport vonatkozásában.

Indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatára figyelemmel véleménynyilvánítása körében a Btk. vonatkozó rendelkezését (Btk.332. § c) pont) megszorítóan szükséges értékelni.

E körben ugyanakkor rögzíthető, hogy téves, és erőltetett a harmadfokú bíróságnak azon értelmezése, mely szerint az indítványozó plakátjának szövegében szereplő „56 lángja tovább ég!” cím más „programpontokkal” együtt kétséget kizáróan bizonyos közösségekkel szembeni gyűjtogatásra uszít, az erőszakos cselekményekre, illetve gyűlölet gerjesztésére irányuló felhívás. Mindezt mi sem cáfolja jobban, mint az, hogy indítványozó vád tárgyává tett felhívására mindössze indítványozó ismerősi, baráti köréhez tartozó személyek vettek részt a rendezvényen, melyen a plakáton megjelentett „programok” egyike sem valósult meg.

Indítványozó álláspontja szerint a vád tárgyává tett cselekménye kapcsán a harmadfokú bíróság elmulasztotta a Btk. vonatkozó rendelkezését (Btk.332. § c) pont) megszorítóan értékelni, és magatartását - pusztán annak harmadfokú bíróság általi téves értékelése miatt - büntetendő cselekménynek minősítette, véleménynyilvánítási szabadságát a Btk. rendelkezés önkényes és kiterjesztő értelmezésével a bűncselekmények kategóriájába vonta.

E körben indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.140/2023/8. számú ítéletében foglaltakkal ért egyet, miszerint a 2016. évi CIII. törvénnyel történt Btk. módosítás után a közösség elleni uszítás törvényi tényállása tekintetében továbbra is a köznyugalomnak csupán egy bizonyos mérték fölötti megzavarása járhat a szabad véleménynyilvánításhoz való jog korlátozásával. Ezen mértéket indítványozó cselekménye nem lépte át, uszító magatartást nem tanúsított, a helytelenítés, kifogásolás, értékítélet fogalomkörébe vonható tevékenysége ugyan értékelhető érzelemalkotó ráhatásként más személyekre, de tevékenységében nem vált meghatározóvá a támadásra irányuló mozgósítás.

Rögzíthető továbbá, hogy az indítványozó vád tárgyává tett felhívásában kifejezetten provokatív módon szerepeltette az LMBTQP mozaikszó megjelölést, mely mozaikszó megjelölés már önmagában kizárta teszi azt, hogy egyáltalán olyan társadalmi csoportról legyen szó, amely bármilyen tekintetben is alaptörvényi, illetve jogszabályi védelmi körbe tartozna.

Józan ésszel belátható, hogy a P rövidítéssel jellemezhető pedofil személyek köre Magyarországon büntetendő tevékenységnek minősülő magatartásokat kifejtőket jelenti, akiket a jogszabály üldözni és megbüntetni rendel cselekményük elkövetése esetén, tehát nem tartoznak védendő csoport körébe. A támadott bírói döntés tehát már azáltal alaptörvény-ellenesnek tekinthető, hogy a IX. cikk (5) bekezdésében meghatározott védendő közösségnek minősíti az indítványozó által LMBTQP mozaikszóval megjelölt „közösséget”, egyúttal az Alaptörvény gyermekeket védő szellemiségével is ellentétes módon védelmezi a pedofil személyek körét.

Végezetül indítványozó utal arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a közösségekhez tartozó egyes személyeket szubjektíve esetlegesen sértő, de emberi méltóságuk sérelmét el nem érő kifejezéseket az Alaptörvény védi, így még ha az egyes túlérzékeny társadalmi csoportokért tevékenykedő Háttér Társaság, illetve annak egyik képviselője/munkatársa úgy is érezte, hogy indítványozó cselekménye őt személyében sérti és ezért indítványozót feljelenti, mindez nem elegendő ahhoz, hogy indítványozó véleménynyilvánítási szabadsága korlátozásra kerüljön büntetőjogi felelőssége megállapítása útján

7/2021. (II. 19.) AB határozat [29] bekezdés

„...Az Alaptörvény IX. cikk (5) bekezdésének szövegére, céljára, illetve az Alkotmánybíróság fent idézett joggyakorlatára figyelemmel megállapítható, a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji és vallási közösségek méltósága védelmében a véleménynyilvánítás szabadsága és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan korlátozható. A véleményszabadság már nem nyújt védelmet a közösségekkel kapcsolatos olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső közléseknek, amelyek célja a pusztá gyűlölködés, a közösséghez tartozó személyek emberi mivoltában való megalázása, a súlyosan bántó vagy sértő kifejezések használata, illetve más jogsérelem okozása. Ilyen célra nem irányulhat a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása. A közéleti vitában kifejtett vélemény megfogalmazása sem járhat az emberi méltóság korlátozhatatlan magjának sérelmével, így a közösséghez tartozó személyek emberi státuszának nyilvánvaló és súlyos becsmérlésével. A véleménynyilvánítás szabadságának határa ugyanakkor nem valamely közösségnek (illetve a hozzá tartozó egyes személyeknek) a megsértése, hanem a közösség méltóságának megsértése. A közösség méltóságának megsértése nem azonos a közösség megsértésével, s még kevésbé a közösség egyes tagjai érzéseinek megsértésével. A közösséghez tartozó egyén emberi méltóságának a közösséghez való tartozásával összefüggő megsértése természetesen az egyén szubjektív érzéseinek a megsértését is eredményezi. Visszafelé ez azonban nem törvényszerű: a közösség valamely tagja szubjektív értékítéletének, érzelmi beállítottságának vagy esetleges érzékenységének a megsértése nem feltétlenül jelenti az illető emberi méltóságának, illetve a közösség méltóságának a megsértését. Az Alaptörvény IX. cikk (5) bekezdésében nevesített közösségekhez tartozó egyes személyeket szubjektíve esetlegesen sértő, de emberi méltóságuk sérelmét el nem érő kifejezéseket az Alap-törvény IX. cikk (1) bekezdése védi.”

A fentiekre figyelemmel indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenesnek minősül, és annak Alkotmánybíróság általi megsemmisítése szükségeltetik.

III.**Összegzés, záró rész, támadott döntés végrehajthatósága felfüggesztésének indokolt volta**

Az alkotmányjogi panaszindítvány érdemi indoklásában kifejtettekre hivatkozással indítványozó ezúton kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alaptörvény-ellenes bírói ítéletet megsemmisíteni szíveskedjenek.

Indítványozó nyilatkozik, hogy a támadott döntés a Be. szerinti rendes jogorvoslati eljárásnak minősülő harmadfokú eljárásban született, mely eljárás a támadott érdemi döntéssel már lezárult, és a törvényesség érdekében egyéb jogorvoslati eljárás illetve perújítás nincs folyamatban.

Indítványozó továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozik, hogy a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Indítványozó egyúttal ezúton kéri az ügyben elsőfokon eljáró Székesfehérvári Járásbíróságot, hogy a támadott döntésben alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtását a benyújtott alkotmányjogi panaszra figyelemmel az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig függeszse fel, és erről az Alkotmánybíróságot tájékoztassa.

Amennyiben az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a támadott döntésben alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtását nem függesztené fel, úgy indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen felhívni a Székesfehérvári Járásbíróságot a támadott döntésben alkalmazott intézkedés (próbára bocsátás) végrehajtásának felfüggesztésére.

A végrehajtás felfüggesztésének indoka, egyrészt a bírói döntésnek a jelen beadvány II. pontjában kifejtettek szerinti nyilvánvalóan alaptörvény-ellenes volta és így annak Alkotmánybíróság általi várható megsemmisítése, másrészt az, hogy a támadott döntésben alkalmazott intézkedéssel a bíróság indítványozóval szemben 1 (egy) évre büntetőjogi szankciót (próbára bocsátás) alkalmazott, mely időtartam alatt esetlegesen elkövetett bűncselekmény esetén ezen intézkedést a bíróság köteles lenne megszüntetni és az indítványozóval szemben büntetést kiszabni.

Amennyiben a fent előadottakat az elsőfokon eljáró bíróság nem találná a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozóan alapos indoknak, úgy indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy ezen körülményeket az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) pontja szerinti indítványozói oldalon jelentkező súlyos és helyrehozhatatlan hátrányként értékelve saját hatáskörben döntsön arról, hogy az eljárása várható tartamára és a várható döntésre is figyelemmel ezen hátrány bekövetkeztének elkerülése érdekében a támadott bírósági döntés végrehajtását az eljárása befejezéséig felfüggeszti.

Indítványozó az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § törvényi rendelkezésében foglaltakra alapítja.

Az indítvány az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján határozott kérelmet tartalmaz fent rögzített petítumban foglaltak szerint.

Az indítvány mielőbbi kedvező elbírálásában bízva tisztelettel:

indítványozó
jogi képviselőjében

Dr. Gaudi-Nagy Tamás egyéni ügyvéd

Melléklet:

- 1. sz. ügyvédi meghatalmazás